

ఇయ్యది
 రాజమండ్రి, ముక్కోనల్లరు, అండ్ పబ్లిశ్
 మాడేటి సన్యాసయ్యగారి
 ప్రచురింపబడినది.
 మొదటికూర్పు 1000
 లాభమహేంద్రవరము
 దేశీయవిద్యాలయముద్రాకారమున
 ముద్రితము.

శ్రీరామచంద్రాయ నమః
మైరావణచరితము.

శ్లో॥ పష్టియోజన్ విష్ణీర్ణం శతయోజనమాయతమ్ |
అష్టద్వారపుటంకా నప్తపాకార వేష్టితం
త్రీకోటి కేళికంఠైవ నవకోటి శివాలయం |
చాతుర్లక్ష్మం చ విధివాం రావణేశనరక్షితం ||

ప॥ ఇట్టిలంకాపట్టణమందు పాతాళలంకేశ్వరి యైన రావణుండు
వజ్రవైదూర్య నీలగోమేధిక, పుష్కరాగ మరకత మూణిశ్యవృక్షైక
శ్రీవాళరుచులచే వెల్లుగుచుండు దివ్యసింహాసనమందు గూర్చుండినా
తాళలంకలోనున్న తన ప్రియభాతుడైన మైరావణుని తనమనస్సున తలం
చగానామైరావణుండు, వ్రోత్యేకముగా యెదుట నిలిచియున్న బాచి
ఓయిమైరావణా! యిప్పుడు నొక సంభవించియున్న కష్టమును వింటివా
రామలక్ష్మణులను రావణోమారులువచ్చి నాచెల్లెలైన శూర్పణఖను
ముక్కుచెవులుగోసి పంపగా నదిచూచి నేనురోషపడి మారీచునితో
గూడిపోయి మాయచేసియాదామువిభార్యయైన సీతనుదెచ్చి లంకలో
ఘంచితిని. అటుతర్వాత వారామారీచునిజంపి కొరిగుంపులగూర్చుకొ
నివచ్చి సముద్రమునకు వారధిగట్టి లంకాపురమును బ్రవేశించి, ప్రియ
స్తాదిమంతులను భంధుజనంబులుదాయాదులు మొదలయిన లక్షకొ
మార్లను చంపిరి. అతికాయ మహాకాయ విరూపాక్ష అకంఠన ముత
రాక్షస సహూదర మహాపార్శ్వ కంభనికంభులు యింద్రజిత్తు మొ
దలగువారును హతులైరి. మూలబలమంతయు నిర్మూలమయ్యె. విభీష
ణుండుపోయి వగవానితోగలయుట చేత నింతపనివచ్చె నేమిసేయుదునని
మక్కుచున్నాను. నామైరావణు సనేకవిధములం బ్రార్థించగాకేళిని యా

తాను బట్టితెచ్చి కాళికాదేవికి బలియిచ్చెదననిబలుకగా రావణుండది
 నిని యానందభరితుండై తన మెడలోనున్న చంద్రహాసముదీసి యా
 మైరావణుమెడలోవేసి నన్ను కాపాడిరక్షించుమని స్తోత్రముజేసి తనం
 దిగా నామైరావణుడు తనకు నివాసస్థానమయిన పాతాళలంకతో ప్ర
 వేశించి యాలోచించుచుండెను. అచ్చట శ్రీరామచంద్రుని సమీపముం
 దున్న విభీషణుండు త్రిలోకకంటకుండైన రావణుండు దెబ్బదినపోయి
 మరలయుద్ధమునకు రాకయుండుటకు కారణంబేమియని యాలోచించి
 భంకరుణ్ణి. తన ప్రియురాలైన నీతమునుజూచి మాయారావణుని వృ
 త్తాంతమంతయు నెరింగివచ్చి ఓహూహూ సుగ్రీవాంగద వాసు
 మజ్జులబవంతులారా మోసమువచ్చెను వింటిరా రామస్వామివారచేత
 తరనుగొట్టబడిన దళకంటకుతనన్నేహితుండు పాతాళలంకలోనున్న
 మాయకాడగుమైరావణుని తనసమీపమునకురావించి తన దుష్టుమం
 తయు సతనికిదెలిపి మొగబెట్టగా నామైరావణుండతనిమొరనాలించి
 భయపడకుము రామలక్ష్మణులనుబట్టితెచ్చి ఇదిగో నేటిదినము కాళి
 కాదేవికి తప్పక బలియిచ్చెదననిసంతయుబలికిబోయియున్నాడు నేటి
 రాత్రికియేవిధమూచేతనైనను వాడుమోసపుచ్చి రామలక్ష్మణులను గొ
 నిపోగలడని చెప్పగావని యాసుగ్రీవాదివానరులుదిగులొంది యిందు
 కునుపాయంబెయ్యదియో చెప్పమననవచ్చు డావిభీషణుండారజనేయుని
 జూచి ముందుకాగలకార్య మితినివలనగాని యెరులచేత గానేరవని
 చెప్పగోవిని సుగ్రీవాదివానరులు విభీషణుండును సనేకవిధములుగా నా
 యాంజనేయునిస్తోత్రపూర్వకముగ బ్రార్థింపనాహనమంతుండువృద్ధుని
 మించిది నాత్రాణజూడుండని తనవాలముకొంది క్రిందనుపాతాళలోక
 పర్యంతము పైనక్షత్రమండలపర్యంతము తనవాలముచేత కోటనేర్పర్చ
 చి నడుమ నొకద్వారంబు గావించి తాను ధర్మరాజవలె జాగరూక
 డై కనిపెట్టియుండెను. కోటలోపల సుగ్రీవాంగద జాంబవద్ధవయ

మనోహరములను గురించి ముట్టును గమనించుచున్నది.

అప్పుడు పాతాళం లో మైరావణుడు రాత్రిమాడవజామునెల్ల దీక్ష
జేసి పాతాళం లో నున్న రాక్షసులను జూరంగి యెత్తని యభిప్రాయమును గ్రహించి మున్న
జేసి మైరావణుని యాదులను నింకల గలిగెను. రావణుడు సీతను దెచ్చి తన
మిత్రుల కభిప్రాయములను మారము జేసికొనెను. అంక చాడుపడెను. యుద్ధము మొదలు
అప్పుడును దెచ్చితి రేనిమన లంక కును చేటుపంధవింతుట సంశయములేదు. గాన
రాకార్యము చేయవలదు. నామాటవిని యాస్వాముల తెరువు పోకుండుడవి యశేక్
కారంబులు జేప్పినను వినక మైరావణుడు ముతులనుజూచి ఓయిటుటికా ఓయి
చిట్టా ఇతరులమీదకు వెళ్ళి యావానరులకు దెలియకుండునట్లు మాయోపాయం
జేసి తామలక్ష్యముల నిచటికి పోడి తెండనియాజ్ఞాపింప నందును వారలు సమృత్తి
జున్నవలెను అప్పుడు యెంతమాత్రము ఇదిగో తెచ్చితిమనిచెప్పి యున్నట్టి నుచిర్చి
జూరములక్ష్యములున్న చోటికివచ్చి యంతయువెదకి త్రోవగానక పాతాళలోక
ర్యంతముభూమిలొకొచ్చిమాచి నక్షత్రమండలపర్యంతు లకాశమున కెగిరి
దేహగానక విశేషముగవలసివలసియాభుటికుండుపదిగడియలపాడువుగవండ్లలో నామా
నుజులనుంక కలెవనెల్ల యొత్త జాలక పండ్లువిరిగి భంగపడెను. అడవమత్రియైననుచిర్చి
కుండును నామానులకవలెను. తోలెవనెల్ల పిమ్మటముకుంబిరిగి భంగపడిపోయెను. ఇట్టి
ద్రువభంగపడినట్టి పాతాళం లోనున్న మైరావణునివద్దకువచ్చి యిరావణునిమీద
పురముపోయియు వారలున్న చోటుగనుగొన వుజ్జ్వలమృగమైనుగినుమీద
న భంగపడివచ్చితిమనివిన్నవించనామాటలువినిమైరావణుడువచ్చి తానేవిధంబు చేత
ననురామలక్ష్యములవంచింటిచేదననీ నొడంబడిబలికి విభీషణునిభంగి మాయా
కుంబుదాల్చి హనుకుంతుడున్న తావుకువచ్చియోహనుమంతా రాని కావ్యండు
భగ్నిముగనుండుమీక జాములొద్దన్నదిగాన నంతవరకు రామలక్ష్యములను గా
యిననిచెప్పి యాతని ముఖద్వారముపర్యవేళించి ఆమార్గమున లొపలికివెళ్లి రామలక్ష్య
ములంగని వారి మీద మోహజనకమగు పాడిచెల్లగా మూర్ఖులైనట్లున్న రామలక్ష్య
ములందర నొక్కపెట్టెలొనుంచుకొని మరల హనుకుంతుడున్న తావుకువచ్చి లొప
లికిరామలక్ష్యములన్నియు బహు జాగ్రత్తగానుండును. ఇట్టి సమయమున మైరావణు
డు సలక మాయోపాయంబు లెరిగివదాడివి నీకును దెలిసియున్నందున నేజెప్పనక్కరలే
దు. జాగ్రత్తగానుండుమని మాయాజేసి రామలక్ష్యములనున్న పెట్టెను తనలో నెక్కిరి
పాతాళం లో జేరి యందుడు కాళికాదేవిగుడిలో పెట్టెనుంచి బీగము తగిలించి మద్య
జేసి తనయింటికివచ్చి తన భార్యయున్న యంతఃపురము ప్రవేశించి భాగ్యముగాచి

అట్లుచేసి విధిమణుడు గన్తుతిమగుచువచ్చి హనుమంతునిబాది పాచ్చరింపగా
అప్పుడు అతడు తనదలికి ఓలునిధిమణా నీదివ్వడువచ్చి మచ్చటిందిపోతినిగాదా మర
కనిత వ్యతిమిగ నేలవచ్చితిశనగ నవ్వడు విధిమణుడు మైరావణుడువచ్చి హెస
వచ్చి రామలక్ష్మణుల నెత్తుకొనిపోయి యుండుననియూహించి యతివ్యతిమి లాప
లేకాని నుచుగా నచురామలక్ష్మణులు గనుపించెరి కావున గుండెలయల్లుచునియూ
వచ్చి కొంతసేపటికింపగలంతర్హ వ్యమ దెచ్చుకొనిలేచి నుగ్గివాది ఘనచరులంబాదియూ
హెహిమలారా మాయావియైన మైరావణుడు హెసముచేసి రామలక్ష్మణుల నెత్తుకొ
నిపోయినది నీకుండై పలుకగానిని వనచరులందరు ఘోరమునియేర్చిరి. అప్పుడానిధి
మణుడు పీఠిచేత నేమియెంతోచక రామరామయమచ్చంద నుగ్గివుండు బాంబవంతుల
దేహులుగమంతులొనగు వాసర వీరులందరును దుఃఖముచేతతొందరపడి మందరచే
తలదగన కార్యుదియెయ్యదియనియడుగుగా వాసమయమందు దుఃఖాకాంతుడైన విధిమ
ణుం దిట్టనియె.

పీఠామనచరణారా చింతించుచువలన నేమి కార్యముగలదు నేనొక యేమిచేయును
తేప్పదమినుడి లంక కైదను పార్వత్యంబున పదియోజనముల దూరమున బ్రహ్మానిసోదములు
గభీరియొందు నొక యేమిద్యోవనముగల దావనములో నాలుగు గజములదూరము
నిడుపునునంతయ తెదఱును గభిరి యత్యంత రములోయలయున యొక కోలనుగలదా
కోలనుతాననేక జాతి పుష్పములుగలవా పుష్పంబులనడుమ నతిసుందరంబగు నొకతా
మరక మలభయ విక సిందియొందును. ఆతామరపుష్పములో నూత్నరూపియైదిద్ది ద్వా
రమునందు రంధ్రములగుఁదాలోపలికి తెచ్చునప్పుడచటనొక శృంగారముయిన సాతాళ
లంక గనుకడును. ఆలంకలో మైరాణుండువానను నేయేయన్నవాడు వాని వధి
యింటి రామలక్ష్మణులను దేవలయునని తెప్పగానిని నూనును.కుండు ఇది విధివలం
డు చేసిన పనిగానియిందోరులు తేసినదిగాదు. మంచిది గాని వీని భద్రముగ నుంచుడ
నెయిలగదను కత్తిగించి తాను గగనమార్గమున కెగసి ముప్పది యోజనములదూరముగడ
చి యాతలూక ముగనుకొరి దాని నడుమనున్న తామరపుష్పమునుజూచి నూత్నరూపియై

అంతకుముందు దీనిని పోతాళిలకల కొప్పుకొని పెట్టెముతానులను పట్టుకొని మొదటి ద్వారము ద్వారము పోవుచుండ నందు సాధారణముగా వున్న వల్లభుండు అంజనేయనిజూచి నీవు నాకు తెలియని బుట్టు భిక్షుమాయముదాల్చి నొక్కడకి పెట్టెదవని యడిపించుచు అంజనేయని పొదమునుబట్టి నిగిరిదిగ్గిరి చూచి యగా నప్పుడు బయటనున్న తామరకొలనులొకొచ్చిపడి యాహనుమంతు నీయబ్బు తాకాల్సంబులూచి వీడు బహు పరాక్రమకాలియని క్లాపించుచు మరల తామరపుష్పములొకొకటి మునుపటివలె మొదటి ద్వారములొ పోవుచున్న హనుమంతునిగాంచి మత్స్యవల్లభుండు మాటిమాటికి వచ్చెద వేమని చెప్పివసరివేయగా వీడ్చుట నానజనే యునకు కొవలువచ్చి మత్స్యవల్లభునితో నతిభూరింబగు యుద్ధముజేసి దెబ్బలపడి బయలసి యాలినితో యుద్ధము నేయనేరక నిట్టి పరాక్రమకాలియగు నీ పెద్దదపుడొకరి నీతల్లితండుగ్రల వేరేమి చెప్పరా యనియడిగిన హనుమంతునియల దామత్స్యవల్లభుండు కరుణించి యుట్లనియె.

ఒకచెప్పెదవినరా మహాబల పరాక్రమకాలి యగు హనుమంతుం డనువాడు నీతాడేమి పెదకుచు లంక మార్గమును బట్టి సముద్రముదాటిపోవుమండేను. అమాత్య యాసమున నతినిదేహమున నమృతమున్నచిమటలొ ఒక బొట్టుజారి సముద్రములొకడెను. దానినొక మత్స్యముమింగగానది గర్భమై దానివలన నేనుజనియించితి. నా కేయ మత్స్యవల్లభుండు, నాతెండ్రెపేరు హనుమంతుండనినవిని యంజనేయడాళ్ళర్థపడినొ. మారునీ యాలింగనకు జీవకొనినేను హనుమంతుండను రామలక్ష్మణులను మయిరావణుండిచ్చటికి తెచ్చినంగన నేడాస్వారులను పెద్దపిచ్చునానని చెప్పగానే హనుమంతునిమీట మత్స్యవల్లభుండు సమృజాలక ముండి. ఇప్పుడు నీరూపముజూపుమని యడుగ గ మంచి నానిజరూపమును జూపెదమాడుమని పూర్వము లంకామార్గమున పోవువేళధరించిన స్వరూపమునుజూపగా మత్స్యవల్లభుండుతాను విధేయుండయి తొడికి పట్టి ననుసాగించులు జేసి నాతెప్పు తమింప వలయునయినే విధంబుల స్తోత్రములచెలి ప్రార్థనపగ హృదించి కుమారునిదీవించిచున్న పెట్టుకొని నేను రామకార్యార్థవయి వచ్చినాను ఈలంక లోనున్న మర్మంబులన్నియు తెలియ తెప్పమనిన మత్స్యవల్లభుండిది ధర్మంబుగాదు అతనియన్నంబుని యతనిమర్మంబులుజెప్పట యుత్తముగాదు. అయినను నీవునాకు తొడివి యియ్యేగాక రామకార్యార్థవయి వచ్చినావుగదా మంచిది నీకొక యుపాయము జెప్పెదనును ఈద్వారముదాటిపోవగా నావల నొక తామరకొలనువున్నది దానిప్రక్క నొక ద్వారముగలదా ద్వారమునందు కిలారధ్రము

తా. తొలిపదవింకా దండబుద్ధులు నలువదిట్ట రక్తినులు నిండియున్నారు. కాని
ని బాటిపోనగా అంతాపురి వ్యూహ స్త్రోభము గావించు నక్కడ తొందైకోట్ల రాక్షసు
కున్నారు. కిరిగదంబితే పిమ్మట కాలికాదేవియొక్క గుడియున్నది సేవాపదకము
నకు వెళ్ళినపక్షమున అచ్చట నన్నియు చెలియవచ్చును పొమ్మనిన మంచిదియని హను
మతుండును మత్స్యవల్లభుండున్న ద్వారముదాటికొంటిమాగురుపోవగా నక్కడనొక్క
తానుకొలనుండెను దానిలోపదిగజములదూరముపోయి కూర్చుండియుండగా నచ్చట
శ్రీరామణునితోడబుట్టుకైన దుర్దండియునునది రామునకు ప్రాప్తితః నభిషేకముచేసి
కాలికాదేవికి బలియిచ్చుటకు యుదకమునిమిత్త మయియొక బంగారు కలశముకొనితాను
రక్తిలను చేరి జొరొ శ్రీరామచంద్రా ల్లా మయిరావణినిమాయల్లా నెందుకుదొరి
కితిప్పయని కొనియాడుచుండ నదినిని యాంజనేయుండు సంతోషించి దుర్దండికి నవుడు
విసాతముజేసి తాపచ్చినకార్యమంతయు చెలియజెప్పి యామెనురడించి కాలికాదేవి
యున్న తావుపొపుచువియడిగి యామెకున్గర్వంబుజేప్పి | తాను చిన్నకప్పుకూపముదార్చి
యాదుర్దండిచేతనున్న కలశోదకములోపల ఫలకేంఠగానవుడాదుర్దండితా చెప్పిన కలశ
మున నుదకమునిండించుకొని తులారంధ్రములో జొరబడగా నాకులారంధ్రము విరిగి
పడెను అప్పుడు దుర్దండి యుదక కలశమును నావన బడవేయగానచ్చట వాసముచే
యుచున్న నలువదిట్టరక్తినులును దుర్దండిని బట్టుకొని దొంగతనముగా నెవ్వరిని చె
చ్చితివనగా ని తల్లా కప్పగానున్న ఆంజనేయుండు బ్రహ్మాండరూపముతో బడులు
చేరి యుదక్కినులందరిని నిమిషమాత్రమున బరిమాడ్చియంతట దుర్దండిని నెట్టజెట్టు
కొని ధ్వజస్తంభంబువద్దకిరాగా నందన్న తొందైకోట్ల రాక్షసులు ఆతిరుగుబాటు దురి
చగా వారిలందరిని వాంబునజాట్టి నేలంబడగొట్టి ఆ రాక్షసుల నందరిని జ్వలికాలికా
దేవి గుడికిఘోయి చూడగా బంగారు గోవురంబులును ముత్యాలచాట్లు రత్నమయ
స్తంభములునుగలిగి దేదీవ్యమానమై వెలుంగుచున్న ఆ గుడిలోనుండు కాలికాదేవిని
దర్శనముచేసి అనేక విధప్రోత్సాహులచేత నమ్మవారిని వేడగా నాడేయాంజనేయునికి
పౌత్యక్షమయి ఓయి రామకార్య భరంధరా కీరామసామికులిద్దరును మాయపడి
చేత నీ పెట్టెలో బవ్వలించియున్నారు, చూడుమని చూపనింతలో నక్కడనుండనుట్టి
ఇరువదిట్ట రక్తినులును తిరుగబడి యుద్ధమునకు తారసిల్లిరి. వారల నందఱి క్షణమా
త్రమున కాలికాదేవిని బలియిచ్చి త్రికేళురనుండరియైన కాలికాదేవి యిదిగోనీ
కురాక్షనులనందరినియిచ్చితి యికముందనేక రాక్షసులబలియివ్వడలచియున్నానని
త్రోము వేయుచున్నంతలో సాతాళలంకలోజొచ్చి తులారంధ్రంబులుపొడిచియిక్క

మొరరాజుల చరిత్రము

దేవుని రాజ్యములను వారందరి కీరణంబులును ముందున్న వారలను దరకుడచేయుటకు
 దేవుని రాజ్యములను అరువదికొట్ల రాక్షసుల హతంబుచేసి మార్పుచేయుటకు
 సమయమున యిదివిని యామెరావణుండు మానుమంతునిరాకయెరింగి యోగ్యునిగా
 పరిచందముయినకొలదితో తనమంత్రులను పరిధానులనుజూచి ఓయి మేళువల్లభ
 డా ఓయి ఘటికా ఓయి సుచర్మికా ఓయిభయిరవముఖా నిరాయణపురుషు
 యాకోతని బట్టుక రందనిన వారామాటలువని యా కోతియనగా సంతమాత్రం బిదిగో
 పట్టితెచ్చెద మనిచెప్పి మేళునాధుడు నాలుగుకొట్ల రాక్షసులతోడను ఘటకుం డార
 కొట్ల రాక్షసులతోడను సుచర్మికుండు నాలుకొట్ల రాక్షసు
 లతోడను బయలుదేరి భేరి మృదంగాది వాద్యములతోడను ర
 గ జరు రగ పదాతులతోడను చిరుతపులులు మల్లపండులు నక్కలు పాములుతేళ్ల
 యిటువంటి క్రూరజంతువులు నాహనంబులుగాగలిగి మేళుంబులతో చిత్రవిచిత్ర
 హంబులతో భేరిమృదంగంబులతోభయంకరమైన పెడబొబ్బలతో కోతనిబట్టి క
 ట్టుండి కొట్టుండి యనుచు బయలుదేరినరాక్షసుల నాంజనేయుండుజూచి కాళికాదేవి
 తల్లి అమోఘదళసులువచ్చుచున్నది రామలక్ష్మణులను భద్రముగకాపాడును. మొరరా
 జుండు మాయచేసి రామసౌమిత్రిులంగీనిపోవును. నీపాణులుపుచ్చుకుందును భద్ర
 మనిచెప్పి యాద్వందీని నక్కడనేయుంచి తాను యుద్ధాభిముఖుండై బయలుదేరి
 ల్లున సింహనాదమునీయగా నాపాతాళలంకయంత యల్లకల్లాలమై గడగడవణకసా
 గెను. కిమ్ముట రాక్షసులు గదాచక్రకాది తోమరభిండివాల వలఘుత్రికూలములు మొద
 లైన యాయుధములతో మానుమంతుని వేయగా నతం డందులొ నొకత్రికూలమునొడ
 సిపట్టుకొని నేనలొడ్చొచ్చి కూలంబుతో నొక్కొక్కపోటుకు యిమ్మారు మున్నుర
 రాక్షసుల బొడుచుచు యేనుగులు గుర్రములు పదాతులనుగొట్టి హమార్చుచు వాల
 బుతోజుట్టి నేలం బడగొట్టుచు రెండు చేతులంబట్టి నేలకురాచుచు నీప్రకారమువచ్చి
 నేనలంతయు మృతిముగావించి మకరవాహనముమీదవచ్చినమేళువల్లభునింగని వానిక
 పాంబు పలకగొట్టించెను. సిమ్ముట కంకరగాడిచెమీద గూర్చుండి పోరుటకువచ్చి
 ఘటకుండా మానుమంతునిమీద ననే బాణవర్షములు గురియించి నొప్పింపగా మాన
 మంతుండా గ్రహంబున వానిపైదుమికి రొమ్ముపగలగొట్టించెను. అదిజూచి సుచర్మి
 కుం డరిగోయితో నొక ముండ్లపందిపై నెక్కి యుద్ధమునకువచ్చి టూ మానుమ
 తునిమీద ననే బాణములు వేయగా వానిభద్రమునొడసి నీనుకొని దానిచేత వానిని
 ముఖుడిచెను అటపిమ్మట కైరవముఖుండాంజనేయునిపై దవీకి భీరింబుల

అట్లుచేసి నాకు నీకంటెగిరిగలందగ్గిచ్చి నేలంబడగొట్టి నాకామము నీవారల నీవారలను
ల నీల నిశ్చయముగ నాకామమునీ యుద్ధరంగము నీదేని కాళికాదేవియన్న గదికొ
యి నీలని తిరిచి నాన్తాంగదండవ్రాతామలు తాచుంచి యిట్లనియె

ఓతల్లి అతేకోట్లరాక్షసులు యుద్ధముగోరి శత్రువునన్నా యారల నందరిని నీ
బలియివ్వబోవుచున్నాను రక్షారామసోమితులను దుర్బండిని భద్రముగ నాకామముని
పనికి యీకన్నుచున్న రాక్షసుల దిక్కుతిరిగి దిక్కులు పీకకట్టిలరనబలంబుకొని
యిట్లహాసంబుచేయగా నాబాతాళలంకేశ్వరుడును దబ్బునకూలపడి కడగడ చలకా
గెను. వచ్చిన నీనలు భగిమనీ చెవులు ఘడియలుపడి నచ్చిపోయెను. అప్పుడు కాళికా
దేవియును గడగడవణి యిదేమి యికాలపురయముగనున్నది యని యాశ్చర్యముతోం
దెను. తక్కిన పేనలు పొల్లకల్లాలహయెను యిట్లొక మహారాజు మందలి భగిమనీది
యొంద మరొంతవ్రాద్రిడును తెలివిదచ్చుకొని చక్కగధావితోమరంబింతిహాలాధ్యాయ
ధులులచేత జారాక్షసులుహానుమంతునినొప్పించి బాణవర్షంబులు గురియంప నప్రదా
నానుమంతుండది లెక్కెంప జొరబడికొట్టుకు తనవృత్తంబునాటి నేలంబడగొట్టుచు
చేతులచే గుడ్డుచు కాళ్లచేదన్నుచు పండ్లతో గరచుచు రథధులులతో రథధులులను యే
నుగులతో నేనుంగులును గుర్గింబులతో గుర్గింబులను గొట్టింపుచు పూతల నేల
రాచునునిట్లు చతురంగబలమంతయు క్షణమాత్రియన మహాయానంబుగ సంచరిం
మరల కాళికాదేవియొద్దకవచ్చి గతున్నట్లని యిట్లనిన్ను వింతెను.

ఓతల్లి అతేకోట్లరాక్షసులు యుద్ధముగోరి శత్రువునన్నా యారల నందరిని నీ
బలియివ్వబోవుచున్నాను రక్షారామసోమితులను దుర్బండిని భద్రముగ నాకామముని
పనికి యీకన్నుచున్న రాక్షసుల దిక్కుతిరిగి దిక్కులు పీకకట్టిలరనబలంబుకొని
యిట్లహాసంబుచేయగా నాబాతాళలంకేశ్వరుడును దబ్బునకూలపడి కడగడ చలకా
గెను. వచ్చిన నీనలు భగిమనీ చెవులు ఘడియలుపడి నచ్చిపోయెను. అప్పుడు కాళికా
దేవియును గడగడవణి యిదేమి యికాలపురయముగనున్నది యని యాశ్చర్యముతోం
దెను. తక్కిన పేనలు పొల్లకల్లాలహయెను యిట్లొక మహారాజు మందలి భగిమనీది
యొంద మరొంతవ్రాద్రిడును తెలివిదచ్చుకొని చక్కగధావితోమరంబింతిహాలాధ్యాయ
ధులులచేత జారాక్షసులుహానుమంతునినొప్పించి బాణవర్షంబులు గురియంప నప్రదా
నానుమంతుండది లెక్కెంప జొరబడికొట్టుకు తనవృత్తంబునాటి నేలంబడగొట్టుచు
చేతులచే గుడ్డుచు కాళ్లచేదన్నుచు పండ్లతో గరచుచు రథధులులతో రథధులులను యే
నుగులతో నేనుంగులును గుర్గింబులతో గుర్గింబులను గొట్టింపుచు పూతల నేల
రాచునునిట్లు చతురంగబలమంతయు క్షణమాత్రియన మహాయానంబుగ సంచరిం
మరల కాళికాదేవియొద్దకవచ్చి గతున్నట్లని యిట్లనిన్ను వింతెను.

ఓతల్లి నియమగ్రహంబులన ననేకోట్ల రాక్షసుల జొక నిమిషంబునబధిహార్చి

వచ్చితిని గావదీనిని గయకొని యాగింపు మనగా నాదేవియత్తంతానంద భరితురై యుండెను అప్పుడు కాళ్ళవిధిగియు వడుములు కెగియు చేతులువిరిగియు నితర ర్థగుణ బాధింపబడుచున్న హత శేషులగురాత్రిందరులు తామువచ్చినదారిబట్టి వెళ్లి పోతాళశలకే క్వరునింజూచి యోమైరావణా నీవుపలసిన మంత్రిలుప్రధానులు చితురలజలంబుల సభయినాతోటి సమాతంబయ్యెననికేప్పుడప్పుడా మైరావణుడునుండిపడితేచికనుతెర్ర తేసి తానేయధ్యక్షుడు బయలు దేరుసమయంబున తనసాధనింజూచిరథముశృంగారించి తెచ్చునగానతడు వెయ్యిగుర్రులుగట్టి లక్షగంటలచేపొయ్యియున్న గర్భమాతలింబు చేసి లేగావప్పుడు మైరావణుండు తనప్రియురాలయిన మాతంగినిబాచి యిట్లనియె.

ఓంబు ప్రియురాలా నేనుబోయి రామలక్ష్మణులను గోతినిచిపికాళికాదేవికి బలియొచ్చి వచ్చెదనని పలికినమాతంగిని యోపాగ్నినాథానీకుడయినగతి యాలాగు నున్నదిగాబోలు యిట్లుండగా నామాటలు నీకేల వినుదవు. అప్పుడే రామలక్ష్మణుల తొలుపుపోవద్దు మోవమునచ్చునని యెన్ని తెరంగుల జెప్పిననువిడిక ఋషికారంబు జేసితివి అందువలన నిట్టి మహోత్సాహంబులు బుట్టినవి ఇక నయినను రామలక్ష్మణుల శరణుబొచ్చి పోవకంబాలక మరల జాకల జలవచ్చెదనని కేప్పునన్నావు నే నేమి చేయవలసివచ్చెనో మోర్పాగర్భ మీలామనకుండగా నెవ్వరు తప్పింపలేదు. నేటితో సరి కిప్పు యెప్పుడవలెనను పోగిణంబులతో చురలినచ్చుటలేదు. అనియు నిట్లనేక విధంబు వేత నాకాళికాదేవియు మోహింపబడగ్రుంజునను నునిగియుండిగా నామెమూర్ఖు యిదిగో వచ్చుచున్నట్లు తలంపు పుట్టినయొన్న తనగర్భంబునకిట్టి అనేకగుర్తింబులు లక్షలగర్భంబులు పదిలమై యొక్కంబులు ధరుణకొట్టపదాతులును వెలుడింపరాగా మరయు గుళిరణులుగలవారు కొందరు, ఇంకొకరిగర్భుగలవారు కొందరు, యిట్లనేక వికృతరూపంబులు ధరింపబడుచున్న రాక్షసులు తన్ను చుట్టినడువ అట్లహంబుల పచ్చుచుండ పెదబొమ్మలు యెరుంగుల ఘోకారంబులు, గుర్తింబుల హేషంబులును, ధరిమృదంగాని వాద్యంబుల పెటాపెటధ్వనీలు భూమ్యంతరిక్షములను నిండయుండఁటు కినవడుచున్న నతురంగఖలంబులంగని యాంజనేయుండు కాళికాదేవితో నిట్లనియె.

ఓత్రిపురనుందరి! యిదిగో అనేక దిశంబులు వచ్చుచున్నవి. మరయు మైరావణుడు వచ్చుచున్నట్లు కనపడుచున్నది. ఈసమయమందు రామలక్ష్మణులను దుగ్గండిని నీవు భద్రులుగా కాపాడవలయుననిచెప్పి గుడితెలుపులు వినియించివిగముతేసి తనమీదికివచ్చునేనలొ నలికిప్రముగబొచ్చి చీకానుబడ తేసి గర్భములనెల్ల ర్థములను యేసుగులనెత్తి యేసుగులను గుర్తింబులచే గుర్తింబులను కొట్టి చెంపుటయొక మిగులబల కాలులయొందునట్టి రాక్షసుల నొడిసేపట్టుకొని నేలంపడి కొట్టి చెచ్చుచున్న యాంజనేయునిబాచి మైరావణుండు కోపించి ఓయి దుర్మార్గుడా! అరాక్షసుల నేలచెంపెదవు. నాతెట్లులిగె యిదిగో నీపని మట్టులెట్టెదనని చెప్పి మిగుల వాడిగల వారాచముల చేత నొప్పించి బాణాగర్భములుగురియింపవలసి యాంజనేయుండు కాళికాదేవిగుడిమందరినున్న ధ్వజసంభవముల వెకలించి దానిచేత నానిగర్భంబునకు గట్టియున్న వేయిగుర్తింబులజంపి సారధినిం బరిమార్చి రథంబును చూర్ణంబుగావించి యిట్లంతయు నిర్మూలంబుజేయ నామైరావణుండు క్రోధింపితిమికి మామృతమందునిబట్టి పిడిగొర్తెదలు గ్రుద్దుచున్న నాంజనేయుం డొకంతిత్తోచ్చినవాడై కోపొద్దపిపిమాన నుండయి తనబలంబుతోలది

గట్టులు గిరిగిరిందిప్పుడు నామైరావణుని క పాలంబు పగులునట్లు గుర్తి నేలంబడగట్టు
 గా గుర్తి బంటులబడి విలవిలతన్నుకొనుచు పోరాణంబులు విడిచియొడినట్లు పడియుండి
 కొంతవేళటికి మరల లేచి యాజనేయు నెదుర్కొని రొమ్మువగుర్తితోవీసపుదాం
 జనీయుండు క్రిందపడి కొంతదవు ఆశ్చర్యమునొంది మరల లేచి యాపాతాళలంకే
 శ్వరుని కాళ్ళనొడిసినట్టి గిరిగిరిందిప్పికోట్టిన నాపాతాళలంకేశ్వరుని దేహమంతయు
 తునియలయి భూమిపయిబడి జచ్చెను. యిట్లు నచ్చియు మరల లేచి యాజనేయుని
 క పాలంబుపడగుర్తి తోగిన నేలంబడి మూర్ఛతోను లేచి యిళని నెత్తిచూచిలు చుం
 పినా జావకి యున్నాడు. ఓకాళికాదే. ఋతూశ్రీ సీగోపురము మీదనున్న శిఖరంబు
 లను దెలిసి దానిచే గొట్టి చచ్చుచున్నాను. మరల లేచినట్టియెడల నానెడక నీరసా
 ణంబులు పుచ్చుకొందునని ప్రతిజ్ఞగా బలికి యాశిఖరంబు దెలిసిగిరిగిందిప్పి కానిచే
 నాపాతాళలంకేశ్వరుని రొమ్ముపెనులగట్టి చచ్చున నెది హామీబలికిలేనియెడలు నీలు
 చుండి పిలహవాదముచేయ నాంజనేయుం ధదిహాచి కుండ్లు పెట్టెను గొప్పము నిక
 కాళికాదేవిని జంపెదనని గోపంబుతో జెప్పెను. భాగవతము చుట్టినయే నా
 గిరిహంబున నేమి నేయదలచియున్నాడో యని యామకని నీయింతయుచుచూడ
 నేసేమి చేయుదును. వీనికి బ్రహ్మవరంబుగల్గెను. నీదు నామైరావణుని నీ
 కొకయుపాయంబు చెప్పెద ననుమని యిట్లనియె.

శివదయపర్వతసమీపంబున ముప్పదియోజంబులదూరమున నొక పర్వతమున్న
 దానియందు వేయిశిఖరములుగలవు. దానియందనేక పుష్పములు నీలముననున్నవి. దా
 నింగనిపెట్టి మరికొంతదూరంబు వెళ్ళగా నచట యొకప్పుడొకప్పుడు పుష్పములను
 నానియందేడు గొప్పకుమ్మెదలున్నవి. ఆకుమ్మెదలను నట్టికొచ్చి తన్నుచే నీరసం
 యెదుట గనబడుచున్న పాతాళలంకేశ్వరునిజంపి భూమిపయిబడి నీ యాశిఖరంబున
 నీయెదుటకుమ్మెదలను గొట్టికొని వెంటనే నీదన్ని సమద్రంబులు దాటిపోయి యొకపర్వత
 ద్రీపైన మంచినీళ్ళసముద్రంబులా ప్లావలించుచున్న చచ్చి పడియున్న పాతాళలంకేశ్వ
 రుని శవమునుజూచితివేని యింతటితో సరిపోవుచున్నాడు. తిరుగాబ్రితీకరాడు. నీ
 మంబున జేయవలయు నిట్లు బ్రహ్మపరాక్రమంబున నీని మానమంతుం డెంతవని
 చెప్పగాయని కొంతపాలోచించి ధైర్యంబును యెచ్చుకొని యాపాతాళలంకేశ్వరు
 హస్తములు గెండును తనవాలంబున ముట్టచేసి పట్టుకొని ఋతూశ్రీనివచ్చి తులూని
 ధ్రోణుకొచ్చి యావలనున్న తామగపుష్పంబుగుండ పిన్నరూపంబుదాల్చి యందలా
 కొచ్చి బయలువెడలి బ్రహ్మాండరూపంబు ధరియించి పిమ్మట లవణక్షుణ్ణుకానర్పిద
 శ్రీగ జలాంబులులా నేడవసముద్రంబుదాటి గగనమార్గంబున వెగసిగోయి మూర్ఛ
 దుడయించుటననుండుగా నచ్చటికి ప్రవేశించి యామూర్త్యునకు నమస్కరించి య
 యందయపర్వతసమీపమున ముప్పదియోజంబులుదాటి మాగంబుగట్టి పోవుచుండపుడ
 వాలంబున గట్టిబడియున్న మైరావణునకుబాగ్నిహంతక సంకల్పకేళియై ఓరిహనమంతా
 విడుపును. పోరాణంబులా దెర్రాయని యిళచుచున్న ఓడువక చెట్లయెడను ముండ్లయ
 దుకు నీర్ముకొని వేయిశిఖరంబులుగలిగియున్న నాపర్వతసమీపంబునకే యచ్చటచి
 చూడగానే నాకుమ్మెదలు సంపీడించుచుండెను. అది కాళికాదే. నెలవిచ్చియున్న వ
 క్యంబులను స్మరించి యాశ్చర్యమునొంది యాకుమ్మెదలను వెళ్ళుచున్నతోవంజనా

దక్షునినప్పటి నేడుగృహంబులు గమనితప నాగృహధ్యారంబుతోచ్చి
 దురుష్టువలబట్టిచెంతనుచుకొనిఅచ్చటనుండి మరలముప్పదియోజనములదూర
 యోడమువర్సలంబుజేరి యాపర్వత మెక్కి రాబడి గగనంబున కెగయ నంతరి
 బున శత పనుద్యంబులనుదాటి. తామరపుష్పంబునగడచినచ్చిన పాతాళలంకకే
 తాలికాదేవికి బలియిచ్చెదనని బ్రహ్మాండరూపంబుదాల్చి యతనిసూమీపయబడని
 యాపాతాళలంకేశ్వరునిపై నాయెడురు మ్మెదల బడవయిచి మృగలవచ్చి కులాద్యా
 బుధాటి చిన్నరూపంబుయొక్క తామరపుష్పంబుతోచ్చి వెడలి సముద్రములకడన
 ముంచినిర్మలముద్రములాఁ స్నానంబుచేసి మరల గగనమాగ్గంబున కెగసివచ్చి తా
 కొలనులాఁ నూత్నరూపంబుదాల్చి మొదటజూచినచోటికివచ్చి పాతాళలంక ప్రా
 చి కులాద్యాంబు వెలువడి కాలికాదేవి సమీపంబునకువచ్చి నిలుచుండి పాతాళల
 కేశ్వరుని జాడగా విలవిలతన్నుకొని ప్రాణంబులువిడిచి పాతాళలంకేశ్వరుండు చ
 పాయెను.

అంతట నాంజనేయుం డాకాలికాదేవికి నమస్కరించి యిట్లనియె. ఓతల్లి
 పాతాళలంకేశ్వరునిగూడ నీకు బలియిచ్చితిని. అని దృఢభక్తితో పలుకగా దేవి కీ
 యత్యంత సందేహితురాలాయెను.

అప్పుడు తనమమారుదయన మత్స్యవల్లభుండువచ్చి తండ్రికి నమస్కరింప కొడు
 నాలింగనంబుజేసి వీడించి ఓపుత్రకా! నీవీపాతాళలంకారాజ్యంబున కభిషిక్తుండక
 యీదుర్లంధి మహాయని లీలించి యతనికి యువరాజపట్టంబుగట్టి మీరియపుడు ను
 బుగ నుండదని యాజ్ఞాపించి తాలికాదేవినిజూచి యెంతర్లీ! కాలికాదేవి! త్రి
 సుందరీ! సూర్యోదయంబుగాకమున్నె రామలక్ష్మణులం గొనిపోవలయునని చెప్పగా
 నాదేవియనుజ్ఞకుడని రామలక్ష్మణులున్న పెద్దెను తనశిరస్సుననుచుకొని కులాద్యార
 బుగడచి నూత్నరూపంబుతోబారి ముప్పదియోజనంబులదూర ముపరికించివచ్చి
 లంకకు సుతరధ్యారంబున వెడలివచ్చుచు హనుమకునిజూచి విభీషణునిగివా
 గదజంజుద్దవయగవాక్షగంధమాధనవీలనుపేడొదులు మొదలయిన పీఠవాసరులున్న
 గిహించి యనేక విధసాత్రంబులుచేసిరి. సిమ్మట విభీషణాదులత్యంతసంతోషంబుతో
 స్వాముల దర్శనంబుజేసికొని యంతలాఁ నూర్గోదయంబాయెనుగాన నూర్గోకిరణంబు
 లా స్వాములవారిపూజన తక్కినవారలమోదను ప్రసరింపగా చూడంబుచలబడియున్న
 మాయపాణి చెదరిపోయినందున నందరు సుఖంబుగ నిద్రించుచున్నవారు మేల్కొన్న
 తెరంగున లేచిరి. సిమ్మట నాటిదినంబుననే శ్రీరామచంద్రుండు రావణసంహారంబుజేసి
 లంకనునిర్మలమునకు పట్టంబుగట్టి పుష్పకవిమానమెక్కి ఆయోధ్యానగరంబున బ్రక
 శించి శ్రీసీతారాములుపట్టాభిషిక్తులయి పదునొకండువేలయొండు బహుధగ్ధంబుగా
 రాజ్యపాలనంబుజేయుచు పుష్పవర్ణులు గురియించుచు సుఖంబుగానుండిరి; గాన
 నీ కథ నెవ్వరయినను చదివినను ప్రాసినను వినినను యుద్ధిరించుటజేసినను ఆచ్చుకూర్చి
 నను అట్టివార లీజన్మంబున కల సుఖంబు లనుభవించి కుదను శ్రీరామచంద్రుని
 పాదారవిందంబుల జేరుదురు.

శ్రీసీతాలక్ష్మణ భరతకృష్ణ హనుమత్సమేత శ్రీరామచంద్రార్పణమస్తు.

మైరావణచరిత్రము—సంపుటము.

